

Fontos az értékmegőrzés

Csaknem 50 éve pihen egy kis gőzmozdony a MÁV Szombathelyi Területi Igazgatóságának belső udvarán. Az épületben aligha találni olyan vasutast, aki még emlékezne az ott veszteglő gőzös történetére, annak utolsó szolgálatára. A mozdony ragyog, éppen úgy néz ki, mintha sorban állna az egyik szombathelyi vízdaru előtt. Azonban nem volt ez mindig így. A mozdony felújításáról Benke Máté Bárdics Róbert pályavasúti szakértővel beszélgett.

Bárdics Róbert Szombathelyen született, általános és szakközépiskolába is itt járt. Székesfehérváron végzett földmérő mérnökként, ezt követően két évig dolgozott a szakmájában, majd a MÁV-nál vállalt munkát. Jelenleg az észak-balatoni vasútvonal fejlesztése kapcsán alakult munkacsoportot vezeti, az ezzel kapcsolatos feladatokat koordinálja. Ötéves kislányával és feleségével Szombathelyen él.

Hogyan merült fel az ötlet, hogy a „szárnyaid alá” vedd a mozdonyfelújítási projektet?

2005 óta dolgozom a MÁV-nál, az ingatlanhasznosítási központban kezdtem. A munkaköröm ugyan változott azóta, de a korábbi kollégáimhoz a mai napig visszajárok. Egy közös, esti beszélgetésen merült fel az ötlet, hogy felújíthatnánk az igazgatóság udvarán lévő, az idők során igencsak megkopott 490-es sorozatszámú gőzöst. Az ötletünkkel párhuzamosan Tóth Tibor vagyongazdálkodási vezetőben is megfogalmazódott a szándék, így már a vezetői értekezleten is szó volt a munkálatokról. Ezt követően Lukács György területi igazgató úrral egyeztetettünk, aki a támogatásáról biztosított bennünket. A mozdony állapotát tekintve a felújítás lehetetlen vállalkozásnak tűnt, de ahogy mondani szokták: „A lehetetlent megcsináljuk, a csodára várni kell!” Fontos megjegyezni, hogy a feladatot munkavállalói összefogás keretein belül valósítottuk meg, amely nemcsak abban merült ki, hogy idejöttek a kollégák dolgozni, hanem több szakma is az ügy mellé állt, és a segítségünkre volt.

Hány ember munkáját kellett összehangolnod? Meddig tartott a folyamat?

Körülbelül 20 fő dolgozott közvetlenül a mozdonyon, de közvetetten legalább 30-40 ember segített minket a szaktanácsaival, vagy valamilyen javaslattal. Szeptemberben kezdtük a munkálatokat, és október közepére készültünk el. Eleinte hétfőnként, később már hétköznap délutánonként is dolgoztunk.

Milyen részegységekből állt a felújítás?

Első lépésként egy nagynyomású mosóval lemostuk az egész gépet, így feltárult minden hiba. Ezt követően néztük át a szakemberekkel, hogy hol van szükség lemezpótlásra, hegesztésre. A lakatosmunkálatok lezárultával gépekkel és csiszolópapírral estünk a mozdonynak, megtisztítottuk a rozsdától. Később a teljes vázat rozsdáátalakító szerrel kezeltük, erre vittük fel száradás után a zománcfestéket, nagyrészt festékszóróval. Végül piros és fehér színnel díszítettük a kerekeket, korlátokat és a lámpákat. Mivel nem volt feljegyzésünk vagy régi fotónk a gépről, igyekeztünk egyéb gőzmozdonyfestések alapján dolgozni.

Mi foglalkoztat jobban, a technika világa vagy az értékmegőrzés?

Számomra az értékmegőrzés nagyon fontos. A szombathelyi igazgatóság évről évre csatlakozik a Múzeumok Éjszakája rendezvénysorozathoz. Ilyenkor megtekinthető a légópince, az épületben berendezett vasúti múzeum, és a gyermekek kedvence: a kis gőzmozdony. Az idei évtől még büszkébben fogjuk bemutatni, és remélhetőleg kedvet csinálunk a kicsiknek a vasutas hivatáshoz. Arról nem is beszélve, hogy nekünk, itt dolgozó vasutasoknak is sokkal kellemesebb ránézni nap mint nap.

Ha éppen nem mozdonyt újítasz, mivel foglalkozol a szabadidődben?

Lovagolok, lovas íjászkodom és fogatot hajtok. Ezeken kívül nagyon szeretek hegyet mászni, és általában minden olyan programot, ahol hódolhatok a természet szeretetének. Egyébként a mozdonyfelújításhoz hasonlóan a hegymászást is egy-két kollégával kezdtük, mert mindannyian érdeklődtünk ez után a sport után. Azt gondolom, hogy mindennek a jó közösség az alapja. Akkor vagyunk ütőképesek, ha segítjük egymást.

Akkor úgy véled, hogy ez a jó közösség megtalálható a MÁV-nál is?

Abszolút. Édesapám a MÁV-nál, nagyapám a MÁV Vasjárműnél dolgozott, a feleségem is vasutas. Kiskoromban a szabadidőm nagy részét vasúti járművek közelében töltöttem, itt nőttem fel a barátaimmal. És bár sosem terveztem tudatosan, hogy vasutas legyek, már 14 éve a cégnél vagyok, és rengeteg barátság köt ide. Úgy vélem, hogy egy jó közösség alapja lehet annak is, hogy milyen a vasút külső megítélése. Mi mozdonyt újítunk, mások a folyosón lévő virágokat gondozzák, vagy a hulladék szelektív gyűjtését, majd elszállítását szervezik.

[1]

[2]

Forrás:https://www.mavcsoport.hu/B%C3%A1rdics_R%C3%B3bert

Hivatkozások

[1] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/csapat_1.jpg?itok=q2zUs0Px [2] https://www.mavcsoport.hu/sites/default/files/styles/width_1260/public/upload/mozdony_1.jpg?itok=uaZK9oFp